

Μητροπολίτης Βεροίας: «Να ζούμε μέσα στο φως της Αναστά-σεως»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Το εσπέρας της Τρίτης της Διακαινησίμου, 7 Μαΐου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό και στην Παράκληση του Αγίου Λουκά του Ιατρού στον Ιερό Ναό του στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας, ενώ όπως κάθε Τρίτη τέθηκε σε προσκύνηση το χαριτόβρυτο Ιερό Λείψανο του Αγίου Λουκά.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: Τρίτη τῆς Διακαινησίμου, τρίτη ἡμέρα μετά τήν ἡμέρα τῆς λαμπρο-φόρου Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας, καί ἡ Ἐκκλησία μας συνε-χίζει νά ζεῖ τό μέγα θαῦμα τῆς Ἀνα-στά-σεως. Αὐτό τό θαῦμα ζοῦ-με καί ἐμεῖς, τά πιστά τέκνα της, ὅπως τό ἐζησαν καί οἱ μα-θητές τοῦ Χρι-στοῦ, ἔχοντας ὅμως ἀκόμη

μεγαλύτερη τή βεβαιότητα τής αληθείας του γεγονότος τής Ανα-στά-σεως.

Οι μαθητές του Χριστού, όταν εί-δαν τόν Διδάσκαλό τους επάνω στον Σταυ-ρό, γράφει ο άγιος Λου-κάς, αρχιεπίσκοπος Συμφερου-πό--λεως, «τούς φάνηκε ότι όλα χάθη-καν ... όλα γκρεμίστηκαν: όλη ή έλπίδα και ή πίστη τους».

«Οί μαθητές» του Χριστού, συνε-χίζει ο άγιος Λου--κάς, «ξέχασαν τά λόγια του Χρι-στού ότι τήν τρίτη ήμέρα μετά τόν θάνατό του θά ανα-στηθει. Έάν τά είχαν θυμηθει, εάν χωρίς υπο-λείμματα άμφιβο-λίας είχαν βά--λει μέσα στην καρδιά τους τή υπόσχεση τής με-γά--λης χα-ράς, τότε δέν θά ήταν θλιμ--μένοι, αλλά θά περίμεναν τήν Ανάσταση του Χρι-στού. Η άπόγνωση τών άπο--στόλων όμως ήταν τόσο άπέ-ραντη, ώστε, άκόμη και όταν ο Κύ-ριος ανα--στήθηκε, όταν ή άγία Μαρία ή Μαγδαληνή τόν είδε, όταν οί υπό-λοιπες μυροφό-ρες, πού είδαν άδειο τόν τάφο και τόν Άγ-γε-λο κα-θι-σμέ--νο στον παρα-με-ρι-σμέ-νη πέ-τρα, έτρεξαν προς τούς άποστό-λους μέ μεγάλο φόβο και χαρά για νά αναγ--γείλουν τό γε-γονός, άκόμη και τότε οί άπό-στο-λοι θεώρησαν τά λόγια τους ψεύ-τικά και δέν τίς πί-στεψαν».

Και εάν οί άπόστολοι αρχικά άμ-φέ-βαλαν, «είναι παράλογο», γρά-φει και πάλι ο άγιος Λουκάς, «νά άμφι-βάλ-λουμε έμείς για τήν αλή-θεια τής Ανα--στάσεως του Χριστού για-τί, εάν δέν πιστεύουμε ότι ο Κύ-ριος αναστήθηκε και θά αναστη-θοϋ-με όλοι έμείς, αυτό ση-μαί-νει ότι άπορρίπτουμε όλη τή διδα-σκα-λία του, όλο τό έρ-γο του, όλα όσα έμ-φάνισε στό κό-σμο. Τό κήρυγμά του ήταν κήρυγ-μα περί τής αιω-νίου ζωής στη βασιλεία του Θεού, υπόδειγμα του δρόμου προς τή σω-τηρία. Πώς, λοιπόν, νά μήν πιστεύ-ουμε ότι ο Χριστός αναστή-θη-κε;»

Έπιπλέον, έμείς έχουμε άδιάσει-στα τεκμήρια για τήν Ανάσταση του Χριστού, πού δέν μάς αφήνουν περιθώρια άμφιβολίας. Και ένα από αυτά είναι οί άγιοι μάρτυρες τής Έκκλησίας μας και τά ανα-ρί-θμη-τα θαύματά τους.

Σήμερα έόρτασε ή Έκκλησία μας τή μνήμη τών νεοφανών άγίων Ρα-φαήλ, Νικολάου και Ειρήνης, οί όποιοι μαρτύρησαν για τήν πίστη τους στον Χριστό στα μέσα του 15ου αιώνος, αλλά παρέμειναν άγνω-στοι για πέντε περίπου αιώ-νες, μέχρι πού τό 1959 άπο-κάλυ-ψαν μέ θαυ-μα-στό τρόπο τήν πα-ρου-σία τους. Και από τότε δέν έπαυ-σαν νά θαυ-ματουργούν και νά θεραπεύουν τούς ανθρώπους πού τούς έπικα-λούνται, άποδεικνύο-ντας έτσι τό θαϋμα τής Αναστά-σεως, έφόσον «όστέα ξηρά», όπως είναι τά ιερά λείψανά τους, παρέ-χουν υγεία και ζωή.

Αλλά και ή εμφάνισή τους σε διαφόρους ανθρώπους, πού δέν τούς γνώριζαν, άποτελει άπόδειξη ότι ζούν, άποτελει άπόδειξη του λόγου του Κυρίου ότι, όσοι τόν πιστεύουν, θά αναστηθοϋν μαζί του στην αιώνια ζωή.

Είναι θαϋμα τής Αναστάσεως και ή εμφάνιση τής άγίας Ειρήνης σε μία εύσεβή γυναίκα, πού τήν είδε στον ύπνο της μαζί μέ τόν άγιο Ραφαήλ και τόν άγιο Νικόλαο

ἔξω ἀπό τόν ναό τους στή Λέσβο, καθώς προχωροῦσαν γιά νά εἰσέλθουν. Ὅμως ἡ ἅγια Εἰρήνη δέν ἤθελε νά μπεῖ. Καί ὅταν οἱ ἄλλοι δύο ἅγιοι τήν ρώτησαν γιατί δέν θέλει, ἡ ἅγια ἀπήντησε ὅτι ὁ π. Γεράσιμος ὁ ὑμνογράφος, ὁ νέος ὄσιος τῆς Ἐκ-κλησίας μας, δέν τήν συμπεριέ-λαβε τό ὄνομά της στό Ἀπολυτίκιο πού συνέθεσε.

Ἡ εὐλαβῆς γυναίκα, πού δέν κα-τά-λαβε τί ἀκριβῶς σήμαιναν ὅσα εἶδε, ἐνημέρωσε τόν Μητρο-πο-λίτη καί ἐκεῖνος τόν Γέροντα Γερά-σιμο, ὁ ὁποῖος προσέθεσε τό ὄνομα τῆς ἁγί-ας στό Ἀπολυτίκιο, ζητώντας συγ-χρόνως συγγνώμη ἀπό τήν ἅγια γιά τήν ἀκούσια παράλειψη. Καί ἔτσι τό Ἀπολυτίκιο ψάλλεται μέχρι σήμερα, διορθωμένο, καί μέ τά τρία ὀνόματα τῶν νεοφανῶν ἁγίων πού τιμήσαμε.

Ὅλα αὐτά τά θαύματα τῶν ἁγίων μᾶς πείθουν ἀκόμη περισσότερο γιά τό θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, τό ὁποῖο ἀποτελεῖ καί θε-μέλιο τῆς πίστεώς μας, διότι, ὅπως γράφει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπό-στο-λος Παῦλος, «εἰ Χριστός οὐκ ἐγή-γερται ματαία ἢ πίστις ὑμῶν, μά-ταιον καί τό κήρυγμα ἡμῶν».

Ἄν, δηλαδή, δέν ἀναστήθηκε ὁ Χριστός, τότε εἶναι μάταιη ἡ πίστη καί μάταιο τό κήρυγμά μας.

Ὅμως ὁ Χριστός ἀναστήθηκε καί τό φῶς πού ἔλαμψε ἀπό τό κενό μνημεῖο του φωτίζει καί τούς ἁγί-ους μας ἀλλά καί ὅλους ἐμᾶς πού τόν πιστεύουμε.

«Ἄς ζήσουμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς» καταλήγει ὁ ἅγιος Λουκάς, «μέσα σέ αὐτό τό φῶς καί ἄς στραφοῦμε πρός αὐτό ὀλοκληρωτικά», ὥστε νά ἀντιμετωπίσουμε μέ τή χάρη του καί ὅλες τίς δοκιμασίες καί τίς θλίψεις καί τούς πειρασμούς πού συναντοῦμε στή ζωή μας. Καί ἄς τό μεταφέρουμε μέ τή ζωή μας καί στόν κόσμο μας πού τό ἔχει ἀνά-γκη, γιά νά ἀπαλλαγεῖ ἀπό τό σκο-τάδι τῆς ἀμφιβολίας καί τῆς ἀμαρ-τίας, τῆς βίας καί τῆς κακίας, καί νά ζήσει τή χαρά τοῦ Ἀνα-στάντος Κυρίου μας, ὁ ὁποῖος θυσιάσθηκε γιά νά μᾶς χαρίσει τή ἀληθινή χα-ρά, ἀρκεῖ ἐμεῖς νά ἀγωνιζόμεθα νά ζοῦμε μέσα στό φῶς τῆς Ἀναστά-σεώς του, ὡς τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)